

byggelige, og som ganske vist ikke ville fremme den personlige Friheds Udvikling, som dette Thing i hvert Fald hidtil altid har staaet som et Værn om. Jeg tror derfor, at § 2 i den ærede Forslagsstillers Forslag er forfæstelig, og den maa man ubetinget komme bort fra. Ligesaa meget som jeg billiger § 1, ligesaa meget maa jeg være imod § 2. At der i § 3 derimod er en virkelig Binding, naar man kunde faae den gennemført, skal jeg villig indrømme. Jeg skal ellers ikke jordrebe mig i de enkelte Bestemmelser i dette Lovforslag; jeg skal kun endnu pege paa, at der, hvor man hidtil med størst Styrke har søgt at komme bort fra Systemet, nemlig Italien, er man staaet ind paa den Vej, jeg her har paapeget. Der har man ikke søgt at skjæppe Polititilshyret eller udvide dets Myndighed i endnu højere Grad. Man har sagt: Indtil vi vinde Erfaringer for, ad hvilke Veie vi bedst kunne bekæmpe Utugten i Samfundet, indtil da maa vi nøies med at ophæve det bestaaende System og nøies med at overdrage til Sundhedskommissionen at træffe de Foranstaltninger, der kunne være nødvendige i ren sanitær Henseende, bringe det ind under den almindelige Sundhedslov eller om smitsomme Sygdommes Udbredelse, man maa først og fremmest rette sin Opmærksomhed imod Kernen, imod det Ruværende, nemlig det Demoraliserende i at overgive Landets Kvinder til Politiets vilkaarlige Myndighed. Jeg har i en Række af Aar været Medlem af den Forening her i Landet, der har søgt at vække en offentlig Mening i denne Sag, og jeg veed ogsaa, at i det Mindste i de første Aar af denne Forenings Virksomhed indtil der fra anden Side begyndte at komme Bestræbelser op, der gik i Evangsretning, var det ogsaa i denne Forening den almindelige Opfattelse, at den Vej, man skulde gaa, var at komme Politimyndigheden til Livs paa dette Omraade, lægge den Myndighed, som der kan være nødvendig, i Sundhedskommissionens Hænder, men først og fremmest komme bort fra alle de demoraliserende Følger, det har havt, at man har lagt Varetagelsen af eller Tilshyret med den offentlige Sædelighed i Politiets Hænder.

Lüttichau: Det forekommer mig, at man, naar man behandler en Sag som denne, ikke maa tabe af Oret, at det, der egentlig

ligger til Grund for Utugtens sørgelige Udbredelse her i Landet, ligger noget dybere end de Lovforanstaltninger, der mulig ere blevne anordnede ved tidligere Behandlinger af samme Thema. Jeg tror nemlig, at naar man om Danmark desværre maa sige, at det i Retning af uægte Jødster og i Retning af Drickældighed staar sørgeligt langt, maa man gribe til alvorligere Midler end en Forhandling som denne for at komme disse Under til Livs, og jeg tror navnlig, at hele Folket maa samle sig til større Alvor, at Børnenes Opdragere og Børnenes Lærere, Lærertanden, som ogsaa er repræsenteret talrigt i det danske Folkething, maa løse Opgaven, at de maa mere ihærdigt arbejde mod at fremtvinge en større Moral i de Unges Bevidsthed. Der tror jeg, at Underet skal gribes an, og at det egentlig kun kan gribes an paa denne Maade med Udsigt til at bringe en Bedring i Stand og bringe Sagen fremad. — Efter denne almindelige Bemærkning skal jeg blot udtale, at jeg selvfølgelig ikke, ligesaa lidt som vistnok Mange herinde, med Glæde kan se paa den nugældende Lov af 1874; og jeg kan i de Betragtninger, som udtaltes af det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (M. S. Larsen), slutte mig til ham i Mangt og Meget; ogsaa i den Taknemlighed, han og flere have udtalt til Forslagsstilleren, fordi han atter har bragt Sagen frem, men det forekommer mig dog, at der fra flere Sider, ogsaa fra det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds's Side, vel meget er blevet set paa Systemets sørgelige Følger og vel lidt paa de sørgelige Følger, der kunde indtræde, hvis man helt ud fordommer og kuldblaster Systemet. Det blev ogsaa af det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds udhævet, at han ligesom trængte til en yderligere Belæring, han trængte til at styrkes i sin Anskuelse for at kunne træffe det endelige Valg, og det tør jeg vistnok rolig sige, at saaledes gaar det de fleste i denne Sal, at man med Forvieselse omstyrter Systemet, men man vil samtidig have Sikkerhed for, at det, vi gaa ind til, ikke bliver noget endnu Værre, og der skal altsaa samles Vidnesbyrd fra alle de Steder, hvor Systemet hersker, og hvor det allerede er blevet omstyrret, for vi kunne stemme frit over, hvad Vej vi ville gaa.